

kun har den til at raade Bod paa Tilfælde, som ere stadelige for Almenvellet? Det er noget af det underligste, jeg kan tænke mig, at man sidst vedtog denne Bestemmelse. — Jeg vil endnu kun tilføie, at man, da der er et levende Ønske hos mange Medlemmer om, at denne Lov maa komme ud, maatte kunde røsonnere som saa: Derfom vi nu vedtage disse Forslag, kan Loven ikke komme ud; men det er efter min Mening en Feiltagelse, thi idag er der kommet Lovforslag til Thinget, hvori Bestemmelser med Hensyn til vigtige Stridspunkter ere blevne forandrede fra, hvad der er vedtaget her i Thinget, og Mange have dog Saa om, at de skulle gaa igjennem. Der er vist et ligesaa levende Ønske hos Mange i Thinget om, at disse Love skulle komme igjennem, som der er om, at nærværende Lov skal komme igjennem. Jeg siger altsaa, at dette Lovforslag, om vi end gaa ind paa disse Forandringer, ikke vil have mere ondt ved at komme igjennem end de andre Lovforslag, ja, jeg er overbevist om, at det ikke engang vil have den Bæmskethed ved at komme igjennem, som Tilfældet vil være med de andre. Det var dette Par Ord, jeg vilde tilføie, fordi jeg vil ønske, at denne Lov, som jeg har saa meget imod, maa blive saa lidt stadelig som mulig. I Øvrigt vil jeg kun sige, at det er en Selvfølge, at jeg for mit Vedkommende, saaledes som Sagen nu staar, er nødt til at stemme imod Loven, og navnlig hvis ikke Ændringsforslaget under Nr. 3 bliver vedtaget. Derfom det bliver vedtaget, kan man maatte, for at føie sine Medborgeres Ønsker i en Sag, der dog i det Hele taget ikke er saa overordenlig vigtig for nogen af Siderne, komme til at stemme for Forslaget. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale ogsaa Lovens Venner, at de vedtage disse Ændringer.

Ørdsfører (S. A. Hansen): Det ærede sidst talende Medlem (Winther) er nødt til, siger han, at stemme imod Loven, men i Særdeleshed hvis Ændringsforslaget under Nr. 3 ikke bliver vedtaget. Han stemmer altsaa imod Loven paa een Maade og i Særdeleshed mod Loven paa en anden Maade. (Winther: Nei! jeg sagde, at jeg vilde tage det under Overveielse.) Det ærede Medlem vil tage under Overveielse om han kan lade være, hvad han er nødt til at gjøre. Han er nødt til at stemme mod Loven, men han vil alligevel tage under Overveielse, om han kan lade det være. Sa, det ærede Medlem er meget bevægelig, saa at jeg godt kan forstaa, at han ogsaa her kan komme til at stemme for Noget, som han antog, at han var nødt til at stemme imod. Det ærede Medlem holder sig her til, hvad Almenvellet kræver, naar han taler for Ministerens Bevillingsmyndighed, men jeg har sjelden hørt det ærede Medlem tage saadanne Hensyn til, hvad Andre anse for Almenvellet; naar han selv i en Sag ikke anser Noget for at være stemmende

mod Almenvellet, saa ser jeg ikke, at han tager Hensyn til Andres Mening om Almenvellet. Da vi f. Ex. forhandlede om Brændevinshandelen, var det ærede Medlem meget imod, at vi skulde vedblive som hidtil at lade det bero paa Bevillingsmyndigheden, om en Mand skulde have Lov til at drive Brændevinshandel eller ikke. Han ansaa det den Gang for stemmende med Almenvellet, at vi havde Bevillingsmyndigheden for Ministeren; men i Dag i et lignende Forhold finder han det stemmende med Almenvellet, at Ministeren vedbliver at have Bevillingsmyndighed. Det ærede Medlem sætter sin Betragtning af, hvad der stemmer med Almenvellet, imod Andres Mening, og dette har han jo Lov til; men han maa vide, at det er undergivet meget forskjellige Meninger, hvad det navnlig er, der i disse Spørgsmaal stemmer med Almenvellet. De, der ønske Lovens Udkommen nu, og altsaa ønsker den uforandret, anse det for stemmende med Almenvellet, at Loven kommer ud i denne Samling. — Jeg skal yttre mig aldeles kort, thi det forekommer mig, at Forhandlingerne ved 2den Behandling af denne Lov vare saa udførlige, at jeg ikke tror, at man behøver at komme meget dybt tilbage til Sagen selv. Det første Ændringsforslag, der foreligger, er jo nyt; det forelaa ikke ved 2den Behandling. Det ærede Medlem, som førte Ordet for det første Forslag (Thorup), sagde, at han ikke troede, at Ministeren vilde have Meget derimod, og han troede heller ikke, at Ørdsførerens vilde have Meget derimod. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad jeg har derimod. Jeg har det derimod, at det Intet siger; der staar allerede i Paragrafen, saaledes som den lyder, fuldstændig hvad der vil komme til at staa, naar dette Ændringsforslag bliver vedtaget, og det er min Mening, at man ikke skal sætte overflødige og altsaa ogsaa unyttige Tilspøininger til en Lovparagraf, naar den allerede i Forveien har det fornødne Indhold. Det er min bestemte Overbevisning, at det, der staar i Paragrafen, saaledes, som den nu lyder, ikke i mindste Maade bliver forandret eller bliver anderledes, om om ogsaa denne Tilspøining kommer til. Derimod kan den give Anledning til forunderlige Forklaringer, som jeg ikke tror, at de ærede Forslagsstillere ville give Anledning til; thi hvis man virkelig vedtog dette Forslag, saa kunde det se ud, som om man ansaa det som Næringsdrift for en Forbrugsforening, derfom den udbelte Været til egne Medlemmer. Der kunde komme Tvivl i saa Henseende, hvis man vedtog dette Forslag, medens der ikke er fjerneste Tvivl derom, saaledes som Paragrafen nu lyder; thi der er Ingen, der kender til Sagen, og som kan læse, hvad der nu staar, der vil være i den Tro, at Udbeling af Været til en Forbrugsforenings egne Medlemmer er Næringsdrift. Dette er Noget, der ikke kan finde Sted nu, men der kan reises Tvivl derom, hvis den foreslaede Tilspøining bliver vedtaget. Jeg tror